

Vlaamse overheid

Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur

Havenlaan 88, bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2019/219

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek van ■■■, d.d. 21 mei 2019, gericht aan de gemeente Kampenhout, waarbij werd verzocht om afschrift te verlenen van de begeleidende brief die werd ontvangen van de FOD Financiën (BTW administratie) in het dossier ■■■ (belasting op tweede verblijven);

Gelet op de beslissing van de algemeen directeur van de gemeente Kampenhout d.d. 29 mei 2019 waarbij afschrift werd geweigerd;

Gelet op het beroepschrift van ■■■ d.d. 15 augustus 2019 tegen de weigering van de gemeente Kampenhout;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 19 augustus 2019;

Gelet op de beslissing van 13 september 2019 van de beroepsinstantie waarbij de beslissingstermijn van dertig kalenderdagen met toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen wordt verlengd;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Het oorspronkelijke verzoek tot openbaarmaking dateert van 21 mei 2019. De in beroep aangevochten beslissing dateert van 29 mei 2019. Deze beslissing maakt geen melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Bijgevolg start de termijn om een beroep in te dienen overeenkomstig artikel II.48, §1, vierde lid Bestuursdecreet pas vier maanden na de kennisgeving.

Op 15 augustus 2019 diende [REDACTED] beroep in tegen deze beslissing. Het ingediende beroep is bijgevolg tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

Wat de gegrondheid betreft:

Overeenkomstig artikel 11.31, eerste lid van het Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden, mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1) *Feiten*

Beroeper verzocht in zijn oorspronkelijke aanvraag d.d. 21 mei 2019 om afschrift van de begeleidende brief die werd ontvangen van de FOD Financiën (BTW administratie) in het dossier ■■■ (belasting op tweede verblijven).

De gemeente Kampenhout weigert afschrift te verlenen, gelet op de bescherming van de privacy van de afzender.

Beroeper is het hier niet mee eens en stelt dat indien het gemeentebestuur van oordeel is dat bepaalde gegevens in de begeleidende brief niet kunnen worden meegedeeld omwille van de wet op de privacy, het deze gegevens dient te doorhalen, maar dat dit geen reden is om afschrift van het hele stuk te weigeren.

De beroepsinstantie heeft bij mailberichten d.d. 20 augustus en 16 september 2019 de gemeente Kampenhout om nadere informatie en toelichting gevraagd. Dit werd ontvangen bij mailberichten d.d. 29 augustus en 16 september 2019.

2) Beoordeling

De beroepsinstantie heeft de gevraagde begeleidende mail van de FOD Financiën kunnen inkiijken en stelt vast dat deze volgende gegevens bevat van de betrokken ambtenaar: naam, functie, werkadres, telefoonnummer en mailadres. De gemeente Kampenhout weigert om deze gegevens openbaar te maken, gelet op de privacy van de betrokkene.

Artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet bepaalt dat een bestuursinstantie een aanvraag tot openbaarmaking moet afwijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de

```

////////////////////////////////////

```

uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond er precies in bestaat om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

Overeenkomstig artikel 32 van de Grondwet heeft eenieder het recht elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de wet, het decreet of de regel bedoeld in artikel 134. Artikel 32 van de Grondwet verleent daarmee aan eenieder het basisrecht om elk bestuursdocument te raadplegen. Voormeld Grondwetsartikel voorziet de mogelijkheid voor de decreetgever om hier uitzonderingen op te bepalen. Overeenkomstig de gewone interpretatieregels, moeten de uitzonderingen op de algemene regel van het inzagerecht beperkend worden uitgelegd en moet een weigering in beginsel concreet worden verantwoord (RvS nr. 234.609 van 2 mei 2016, Dumortier, nrs. 9 en 10; RvS nr. 215.506 van 3 oktober 2011, Baumwald, nrs. 7 en 8). Dit wordt trouwens bevestigd in artikel II.39 van het Bestuursdecreet, dat bepaalt dat de uitzonderingsgronden geval per geval restrictief worden uitgelegd.

Om een beroep te doen op de uitzonderingsgrond van artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet, moet een bestuursinstantie in concreto zorgvuldig onderzoeken en vervolgens motiveren of de aanwezigheid van de gegevens afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, en bijgevolg een uitzondering kan vormen op het recht op de openbaarheid van bestuursdocumenten. Dit moet gebeuren met verwijzing naar de specifieke gegevens eigen aan de zaak. Het volstaat bijgevolg niet om die uitzonderingsgrond op abstracte wijze in te roepen om de openbaarmaking te weigeren (RvS nr. 234.609, 2 mei 2016, Dumortier, nrs. 11 en 16).

Niet alle persoonsgegevens zijn evenwel beschermingswaardig overeenkomstig artikel 11.34, 2° van het Bestuursdecreet. Niet elke vermelding van een naam of contactgegevens van een natuurlijke persoon dient te worden aangemerkt als informatie betreffende de persoonlijke levenssfeer, laat staan dat deze hier afbreuk aan zou doen. Het is niet omdat gegevens "betrekking hebben" op de persoonlijke levenssfeer, dat hiermee automatisch de persoonlijke levenssfeer wordt aangetast (RvS nr. 234.609 van 2 mei 2016, Dumortier, nr. 21.2).

De beroepsinstantie is van oordeel dat *in casu* de vermelding van voormelde gegevens van de ambtenaar van de FOD Financiën, geen inbreuk uitmaakt op haar persoonlijke levenssfeer, vermits de vermelding van deze gegevens verband houdt met de professionele activiteit van de betrokkene. Er is dan ook geen bezwaar tegen de openbaarmaking van voormelde gegevens van de ambtenaar van de FOD Financiën in het gevraagde bestuursdocument.

```

////////////////////////////////////

```

